

[Landbrugsministeren.]

til de Bemærkninger, der ledagede de Forslag, der blev fremsat i Fjor, og til de Bemærkninger, der ledsager det Lovforslag, jeg her skal anbefale. Jeg skal nøjes med at omtale de vigtigste af de Ændringer, som er foretaget i Forhold til de Forslag, som blev fremsat i Fjor.

For det første er det lykkedes at sammenarbejde de to Forslag, saaledes at de fremtræder som eet Forslag med samme Regler for Skovene, enten de findes Nord eller Syd for Kongeaaen. Dernæst er der taget Hensyn til de største Betænkeligheder, som blev fremsat over for Lovforslaget i Fjor, nemlig over for Bestemmelserne, der indeholdtes i dets Afsnit C., der gik ud paa en Konstatering over hele Landet af Fredskovene og at faa Grænserne for disse fastsat. En saadan almindelig Konstatation af Fredskovene var man her i Rigsdagen, ligesom man for øvrigt var det i Ministeriet, betænkelig ved af Hensyn til Bekosteligheden og den lange Tid, det sikkert vilde vare at faa gennemført denne Konstatation. Vi er gaaet bort fra dette, det foreliggende Lovforslag gaar over til, at man fastsætter, hvilke Skove der falder ind under Fredskovsplikten, og saa overlader det til de paagældende Landmænd eller Skovejere, som mener, at deres Skove alligevel ikke falder ind under Fredskovsplikten, da at føre Bevis for, at de ikke gør det.

Jeg siger til de Bestemmelser, som indeholdes i § 1, ifølge hvilke en Skovejer i de sønderjyske Landsdele, hvis han kan godtgøre, at Skovgrunden først er indtaget til Dyrkning efter Udstedelsen af Skov- og Jagtforordningen af 2. Juli 1784, bliver fri for Fredskovsplikten for denne Skovgrunds Vedkommende. Denne Bestemmelse foreslaas nu indført for den øvrige Del af Landet, dog saaledes, at Skovejeren her skal godtgøre, at Skovgrunden først er blevet indtaget til Dyrkning efter Udstedelsen af Forordningen af 27. September 1805. Hvis han kan det, bliver han fri fra Fredskovsforpligtelsen.

Dernæst skal jeg nævne, at man foreslaar den Indskrænkning gældende for 10 Aar, som findes for Tiden i Adgangen til Hugst i Skovene for en ny Ejer, udvidet til at gælde i 15 Aar, for derigennem at sikre Bevarelsen af Skoven i saa god Tilstand som muligt.

Endvidere foreslaas der i § 21 noget nyt, nemlig Oprettelse af et Skovlag for smaa Skove, hvor man mener det rigtig og hensigtsmæssigt at indføre mere fælles

Drift i saadanne samlede Smaaskove. Det foreslaas i den Henseende, at naar et Flerantal af saadanne Skovejere, som repræsenterer over Halvdelen af Skovenes samlede Areal, fremsætter Begæring til Skovnævnet om Oprettelse af et Skovlag, kan Skovnævnet gaa med hertil og fastsætte de Bestemmelser, som skal gælde som Vedtægt for dette.

Dernæst har man imødekommet de Ønsker, som blev fremsat i Fjor om en Udvidelse af det Skovnævn, der foreslaas i § 23. Det skal efter Forslaget bestaa af Direktøren for Statsskovbruget, en Statskovrider, Klitinspektøren, en skovkyndig Repræsentant for Det danske Hedeselskab efter Indstilling af dette, 2 Skovejere efter Indstilling af Dansk Skovforening og en retskyndig Repræsentant for Landbrugsministeriet. De nye Medlemmer, som foreslaas her i Forhold til det i Fjor foreslaaede, er: Klitinspektøren, en Repræsentant for Ministeriet og en Repræsentant for Hedeselskabet. Jeg anser det for heldigt, at man paa den Maade faar et mere alsidigt sammensat Skovnævn end det, som var foreslaaet i Fjor.

Dette er de vigtigste Ændringer i det foreliggende Lovforslag i Forhold til Forslagene fra i Fjor. Jeg haaber, at jeg ved Indførelsen af disse Ændringer skal have imødekommet Tingets Ønsker i saa stor Udstrækning, at Lovforslaget kan faa en let og hurtig Gang gennem Tinget, saaledes at vi hurtigt kan naa til Indførelse af en mere moderne Skovlovgivning. Jeg synes nok, at man, naar man ser, hvilke Forordninger og Bestemmelser der udgør den nuværende Skovlovgivning, kan sige, at det er ikke noget; der er kommet i Løbet af kort Tid.

Jeg har dernæst den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Begunstigelser for Driftslaaneforeninger af mindre Jordbrugere*. Lovforslaget tilsigter en Forlængelse af Lov Nr. 62 af 18. Marts 1925, som udløber den 1. April dette Aar. Der blev dengang gennemført en Lov, som gav Bemyndigelse til Udlaan af 10 Mill. Kr. af Stats-Laanefonden til Udlaan til Driftslaaneforeninger for mindre Jordbrugere, hvilke Foreninger derved fik Mulighed for at udlaane disse Beløb til deres Medlemmer til Anskaffelse af Besætning og Redskaber. Loven hvilede paa det Princip, at der til Sikkerhed for Staten skulde samles Medlemmer i disse Driftslaaneforeninger, som garanterede for bestemte Beløb, det vil sige, at man bygger paa et begrænset Ansvar, saaledes at Ga-